

УДК 82-93
Б28

Серія «Шукачі скарбів».

Оригінальна назва: THE HIDDEN ROOM.

Дане видання опубліковано за погодженням з Penguin Workshop,
дочірнім підприємством Penguin Young Readers Group,
підрозділом Penguin Random House LLC.

Всі права застережено, в тому числі право на
відтворення повністю або частинами в будь-якому вигляді.

Батлер Дорі Гіллестад

Б28 Шукачі скарбів. Таємна кімната. Книга 2 / Дорі Гіл-
лестад Батлер. Іл.: Тім Бадген; пер. з англ. І. В. Тимошен-
кова. — Харків: Вид-во «Ранок», 2023. — 128 с. —
(Серія «Шукачі скарбів»).

ISBN 978-617-09-7546-1

За кілька днів діти знаходять у схроні під підлогою будиночка на дереві нові загадки і підказки, заманені підстаркуватим сусідом. Містер Самерлінг запрошує Марлі, Сая та Ісду до свого будинку, повного секретних кімнат, і таємних сходів, і привидів. Але на проходженні цього квесту відведено час. Чи розгадають діти нову, набагато складнішу та лячну загадку сусіда, адже весь час перебуватимуть під шльовим поглядом недруга?

УДК 82-93

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-7546-1

Text copyright © 2021 by Dori Hillestad Butler.

Illustrations copyright © 2021 by Penguin
Random House LLC.

© Тимошенко І. В., переклад, 2022

© ТОВ Видавництво «Ранок», 2023

Марлі Дівер, тобі лист! — прокричав Нік, старший брат, поклавши блакитний конверт з ім'ям сестри на кухонний стіл.

Марлі й досі як слід не прокинулась. По-зіхнувши, вона потерла під окулярами око без оклюдера. І хоча їй уже майже дев'ять років, вона й досі була змушена закривати одне око, щоб тренувати хворе: воно повинно працювати як і здорове.

Дівчинка простягнула руку до конверта, але ще один її старший брат, Ной, схопив його першим.

— Гей! — вигукнула Марлі, намагаючись відібрати конверт, який Ной тримав високо вгорі.

— Сподіваюсь, це не чергове запрошення на оголошення заповіту, — їдко промовив Ной, намагаючись побачити щось крізь конверт.

Кілька тижнів тому Марлі отримала запрошення на оголошення заповіту містера Гаррі Самерлінга. Містер Самерлінг був сусідом родини Діверів. На жаль, цього літа він загинув. Марлі й досі не могла повірити, що більше ніколи його не побачить.

Але сусід заповів децю їй і ще двом дітям із паралельних класів — Іслі Томсон і Саю Гупті. Це виявилось справжнім полюванням за скарбами! Шукати їх було улюбленою справою містера Самерлінга. Насправді він і загинув, полюючи за скарбом біля узбережжя штату Вашингтон.

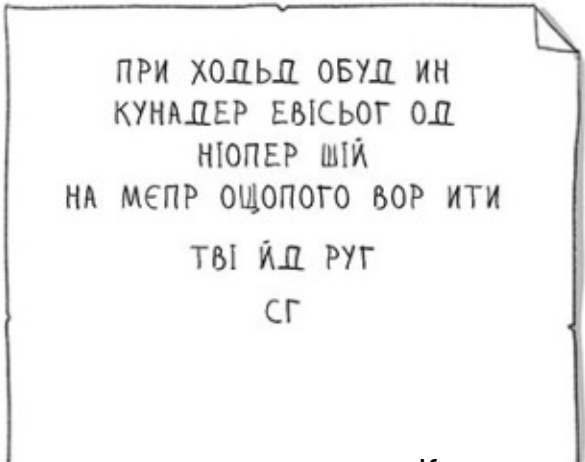
Марлі була не дуже добре знайома з Іслою та Саєм до пошуку скарбу, схованого містером Самерлінгом. Але вони стали добрими друзями, розгадуючи разом різноманітні головоломки. Виявилось, що скарб — це таємний будиночок на дереві, схований у лісі за будинками містера Самерлінга та Марлі.

Підстрибнувши, Марлі вихопила конверт із рук Ноя.

— Сподіваюсь, ти знаєш, що красти чужу пошту — злочин, — зауважила вона. — Де ти його знайшов?

На конверті було тільки її ім'я. Адреси (ані Марлі, ані зворотної) не було, тож лист не міг прийти поштою.

— Під килимком на ганку, — відповів Нік. Вони з Ноем бігали кожного ранку, бо через кілька тижнів, коли розпочнеться навчання в школі хотіли потрапити до команди восьмого класу з бігу. Відкривши конверт, Марлі витягла лист, у якому значилося:

ПРИ ХОДЬД ОБУД ИН
КУНАДЕР ЕВІСЬОГ ОД
НІОПЕР ШІЙ
НА МЄПР ОЩОПОГО ВОР ИТИ
ТВІ ЙД РУГ
СГ

Тілом Марлі пробігли мурахи. Лист було закодовано!

— Ну? — спитав Нік, сідаючи за стіл. — Що там? Від кого?

Марлі не відповіла, але була на сто відсотків упевнена лише в одному: «СГ» — це Сай Гупта.

Ной зазирнув Марлі через плече.

— Не знаю. Якийсь код.

Притиснувши аркуш до грудей, Марлі суворо глянула на братів.

— Марлі, певно, вплуталась у щось незаконне, якщо вимушена спілкуватись із друзями закодованими листами, — припустив Нік.

Ной кивнув, погоджуючись.

— У що ти вплуталася, сестро?

— Хлопці! — мовила мама.

— Припиніть дражнити сестру, — додав тато.

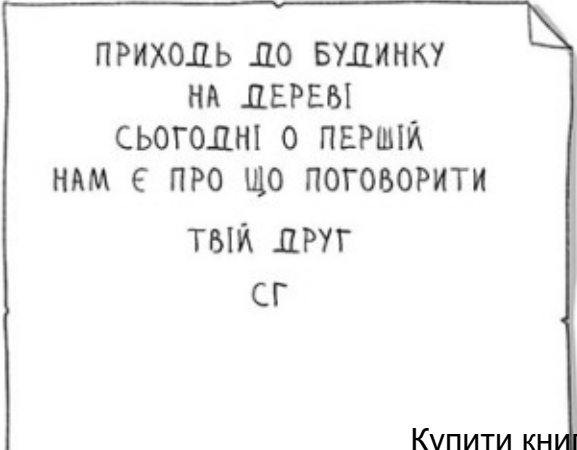
Нік, жартівливо здаючись, підняв руки догори. Ной пересів на місце між Ніком і татом. Поки сім'я снідала, спілкуючись між собою, Марлі схилилась над листом.

До пошуку скарбу містера Самерлінга Марлі й гадки не мала, наскільки весело розгадувати різні головоломки та коди. А також у тому, що в неї це доволі добре виходить. Вона й справді дуже швидко відгадувала різні загадки.

Навіть із прикритим оклюдером оком дівчинка за лічені хвилини розгадала код Сая. Третій рядок його видав. У реченні неправильно були розставлені пробіли.

Задоволена Марлі подумки попереставляла пробіли, розшифрувавши повідомлення:

— Мамо? — піднявши голову, сказала Марлі. — Можна мені піти до будиночка на дереві сьогодні по обіді?

ПРИХОДЬ ДО БУДИНКУ
НА ДЕРЕВІ
СЬОГОДНІ О ПЕРШІЙ
НАМ Є ПРО ЩО ПОГОВОРИТИ
ТВІЙ ДРУГ
СГ

— Самій?

— Ми можемо піти з нею, — запропонував Ной.

— Так. Нам теж цікаво подивитись на цей будиночок, — додав Нік.

Марлі не звернула на братів уваги.

— Я буду не одна, — пояснила вона. — Ісла з Саєм теж туди прийдуть.

— Тоді йди, доню, — сказала мама.

«Так!» — усміхнулась Марлі. Їй було дуже цікаво, про що Сай хоче поговорити.

Високий паркан відділяв подвір'я Марлі й містера Самерлінга від лісу, тож дівчинці довелось прямувати до кінця вулиці, щоби без перепон потрапити туди. Спочатку їй із друзями потрібен був GPS, щоб знайти будиночок на дереві. Але згодом вони ходили туди часто, тож дорогу запам'ятали.

Сухе гілля і листя шаруділо під ногами Марлі. Пройшовши дерево з переплетеними

стовбурами, дівчинка почала оглядати віття: де ж серед них будиночок на дереві? Аж ось і він!

Підбігши до дерева, вона піднялася мотузковою драбиною і ввела на кодовому замку цифри 1-5-3. Маленькі дверцята відчинились, і Марлі заповзла всередину.

Ісла сиділа біля столу на табуреті-пеньку і розкладала пасьянс. Сая ще не було.

— А я саме думала, коли ж ви з'явитесь, — промовила Ісла, поправляючи обруч із котячими вушками на голові. Вона завжди такі носила. Сьогодні вушка були бірюзові.

— А де Сай? — спитала її Марлі, підвівшись на ноги.

Ісла знизала плечима.

«Дивно», — подумала Марлі, зважаючи на те, що він покликав їх на цю зустріч. Підійшовши до вікна, вона поглянула на ліс. Але марно: перед очима все розпливалось. Дівчинка спробувала зсунути пластир ближче до скроні, але і це не допомогло.

— Не знаєш, про що він хоче поговорити? — спитала Марлі в Ісли.

